

Zdarzyło się dziś... 10 sierpnia

10 sierpnia 1999 roku zmarł adw. Kazimierz Ostrowski, żołnierz AK, powstaniec warszawski, przyjaciel ks. Karola Wojtyły (papieża Jana Pawła II), działacz społeczny.

Urodził się 29 maja 1907 r. Studia prawnicze odbył na Uniwersytecie Jagiellońskim. Aktywnie uczestniczył w życiu akademickim, w latach 1927-1932 prezesował Związkowi Polskiej Młodzieży Demokratycznej. Stopień doktora praw uzyskał w 1930 r. Na listę adwokatów izby krakowskiej został wpisany w 1934 r. We wrześniu 1939 roku wyjechał do Lwowa, do Krakowa wrócił już w listopadzie, działał w konspiracji – w Związku Odbudowy Rzeczypospolitej, będąc komendantem okręgu krakowskiego ZOR. Z organizacją tą przeszedł w 1942 do Armii Krajowej. W 1942 roku, po próbie aresztowania go przez gestapo, Ostrowski opuścił Kraków. Został skreślony z listy adwokatów krakowskich, sam zaś ukrywał się w Warszawie pod fałszywym nazwiskiem Karol Kazimierski. Był ważną postacią struktur AK. W czasie Powstania Warszawskiego był dowódcą Placówki Radiowo-Informacyjnej „Anna”, jej działania opisał po latach Władysław Bartoszewski. W czasie powstania Ostrowski został mianowany podporucznikiem czasu wojny.

Po wojnie, w 1946 r. został ponownie wpisany na listę adwokatów krakowskich. Kancelarię prowadził jak przed wojną, w swoim mieszkaniu na Grodzkiej 40. W listopadzie 1945 roku na podstawie rozkazu MON został wpisany też na listę obrońców wojskowych, którym był do 1972 roku. W okresie PRL brał udział jako obrońca w procesie załogi KL Auschwitz przed Najwyższym Trybunałem Narodowym w Krakowie. Był także obrońcą w powojennych procesach przeciwko działaczom istniejącego podziemia, szczególnie AK, w procesie przeciwko uczestnikom wydarzeń z 3 maja 1946 roku w Krakowie, bronił oskarżonych granatowych policjantów, czy sołtysa oskarżonego o wydanie Żyda.

Adw. Ostrowski bronił też w głośnym procesie kurii krakowskiej, w następnych latach wyspecjalizował się w sprawach karnych i polityczno-karnych. Był świetnym i odważnym obrońcą w wielu znanych procesach politycznych, jak procesy lat 60. i 70., procesy działaczy „Solidarności”, procesy stanu wojennego. W czasie karnawału „Solidarności” Ostrowski wszedł w skład komisji mającej na celu

większą ochronę praw obywatelskich i praw człowieka gwarantowanych ratyfikowanymi przez PRL paktami praw człowieka ONZ. Bronił też bezinteresownie ofiary stanu wojennego, bronił Tadeusza Piekarza, późniejszego wojewodę krakowskiego, Stanisława Handzlika, przewodniczącego Rady Miejskiej Krakowa czy Krzysztofa Pakońskiego.

Obok Andrzeja Rozmarynowicza, Ostrowski był adwokatem (radcą) w wielu sprawach Kurii Metropolitalnej w Krakowie, kościelnych osób prawnych i ludzi krakowskiego kościoła, w tym właśnie czasie zaprzyjaźnił się z abp. Karolem Wojtyłą, późniejszym papieżem Janem Pawłem II.

Angażował się też w życie samorządowe izby krakowskiej i szkolenie aplikantów.

Niemal przez cały okres Polski Ludowej, adw. Ostrowski był inwigilowany przez komunistyczne służby policyjne. W latach 80. zaangażował się w pracę Ośrodka Badawczego Adwokatury. Działał także na rzecz upamiętnienia kolegów z AK i walki w podziemiu w okresie okupacji. Był wiceprzewodniczącym Zarządu Głównego Światowego Związku Żołnierzy AK.

Adw. Ostrowski został odznaczony m.in. Srebrnym Krzyżem Zasługi, Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Krzyżem Walecznych, Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką Za Pracę Społeczną dla Miasta Krakowa, złotą odznaką „Adwokatura PRL” (1974 r.), Medalem 70-lecia Adwokatury Polskiej i medalem izby adwokackiej w Krakowie „Pro Lege et Libertate”.

Zmarł 10 sierpnia 1999 w Krakowie.